

پیام نه

سرزمین انارها

خواندن متون مقدس: تثنیه ۸: ۸؛ خروج ۲۸: ۳۳-۳۴؛ ۱ پادشاهان ۷: ۱۸-۲۰؛
غزل غزلها ۴: ۳ب، ۱۱۳آ؛ ۲ پطرس ۱: ۳-۸

۱. در کتاب مقدس، انار دلالت بر پُری حیات، فراوانی و زیبایی حیات، و ابراز غنای حیات دارد - تثنیه ۸: ۸؛ خروج ۲۸: ۳۳-۳۴؛ ۱ پادشاهان ۷: ۱۸-۲۰؛ غزل غزلها ۴: ۳ب، ۱۱۳آ:

آ. انار رسیده با دانه هایش حس پُری حیات و فراوانی و زیبایی حیات را می دهد.
ب. اگر مسیح را به عنوان گندم، جو، تاک، و درخت انجیر تجربه کنیم و از او مسرت ببریم، فراوانی حیات مسیح با ما خواهد بود، و زیبایی مسیح در مورد ما خواهد بود؛ این تجربه مسیح به عنوان انار است.

ب. اگر در حیات تا بلوغ رشد کنیم، انار خواهیم شد - کولسیان ۲: ۱۹؛ ۱: ۲۸:
۱. ما هر چه بیشتر حاضر باشیم توسط خداوند عیسی، از روی عشقمان به او، حکمرانی و محدود شویم، بیشتر در حیات رشد خواهیم کرد - آ. ۱۳، ۲۸.
۲. اگر بینش شامل تمام بودن و وسعت مسیح را ببینیم، تمام وجودمان را بر این مسیح متمرکز خواهیم کرد، و او ما را پر و اشباع خواهد کرد - آ. ۱۲؛ ۲: ۹، ۱۷-۱۶؛ ۳: ۱۱-۱۰:

(آ) وجود ما با مسیح پهناور، و به طور کاش ناپذیر غنی و وسیع اشغال خواهد بود - افسسیان ۳: ۱۸.

(ب) برای ما زیستن مسیح خواهد بود که ما را به تصرف درآورده و با خودش پر و اشغال می کند - فیلیپیان ۱: ۲۰-۲۱؛ افسسیان ۳: ۱۷.

۳. رشد کامل در مسیح، پر و اشباع شدن از مسیح و نفوذ او در ماست - کولسیان ۱: ۲۸:

(آ) این برای این است که هر بخش از وجودمان با مسیح اشغال شود - افسسیان ۳: ۱۷؛ غلاطیان ۴: ۱۹.

(ب) این رشد در حیات و بلوغ در حیات است، همان نتیجه تجربه مسیح که در کولسیان آشکار شده است - ۲: ۹، ۱۹؛ ۳: ۴، ۱۱-۱۰.

۲. انارها و زنگوله های طلایی در قسمت پایین ردای کاهن اعظم بود، که حاکی از کلیساست - خروج ۲۸: ۳۳-۳۴:

آ. کلیسا باید در انسانیتش سرشار از حیات باشد؛ این اهمیت انارهای ساخته شده از کتان است.

ب. کلیسا دارای انسانیت برای ابراز پُری حیات و همچنین الهیت برای به صدا درآمدن زنگوله های طلایی است:

۱. پُری حیات، در انسانیت کلیسا ابراز می شود، ولی صدای هشدار، در الهیت کلیسا ابراز می گردد (زنگوله های طلایی).

۲. ما ابتدا ابراز پُری حیات و سپس به صدا درآمدن زنگوله های طلایی را داریم،

- یعنی سخنان صادر شده از الهیت کلیسا.
۳. زیبایی حیات که در انسانیت ما ابراز می شود و صدای الهی از زنگوله های طلایی، نشانه های یک زندگی کلیسایی مناسب هستند.
۳. آن دویست انار گرداگرد تاجها بر سرستون ها در هیکل [معبد] ابرازگر غنای حیات است - ۱ پادشاهان ۷: ۱۸-۲۰؛ ۲ تواریخ ۳: ۱۵-۱۶؛ ارمیا ۵۲: ۲۲-۲۳:
- آ. کسانی که خود را داوری می کنند (برنج) و خود را هیچ می دانند، قادر خواهند بود در وسط یک وضعیت مختلط و پیچیده (شبکه های شبکه کاری و رشته های زنجیرکاری) مسئولیت را به طور کامل به عهده بگیرند زیرا آنها نه توسط خودشان بلکه توسط ایمان به خدا (سوسنکاری) زندگی می کنند؛ از این رو، آنها غنای حیات را دویست گانه ابراز می کنند (انارها) - ۱ پادشاهان ۷: ۱۵-۲۲.
- ب. از هر صد انار، نود و شش عدد در هوای آزاد، و چهار عدد پوشیده بودند - ارمیا ۵۲: ۲۲-۲۳:
۱. ابراز غنای حیات، در تازگی رستاخیز و در روح، تا ابد کامل است.
۲. این امر مسلم که چهار انار از هر صد انار پنهان بود نشان می دهد که وجود طبیعی ما، حیات طبیعی ما، و خود ما باید نهفته باشد.
۳. وقتی وجود طبیعی ما ناپدید شود، دارای آن نود و شش انار هستیم، [یعنی] ابراز غنی حیات مسیح در واقعیت هوای روحانی.
۴. بر طبق غزل غزلها، انار در تجربه پیشرونده مشارکت عاشقانه یک فرد ایماندار با مسیح، اهمیت روحانی دارد - ۴: ۳ب، ۱۳آ؛ ۶: ۷، ۱۱؛ ۷: ۱۲؛ ۸: ۲ب:
- آ. «شقیقه هایت در عقب بُرَقع تو / مانند پاره انار است» - ۴: ۳؛ ۶: ۷.
- ب. «به باغ درختان جوز فرود شدم / تا سبزیهای وادی را بنگرم / و ببینم که آیا مو شکوفه آورده / و انار گل کرده است» - آ. ۱۱.
- پ. «و صبح زود به تاکستانها برویم / و ببینیم که آیا انگور گل کرده / و گل هایش گشوده / و انارها گل داده باشد. / در آنجا محبت خود را به تو خواهم داد» - ۷: ۱۲.
- ت. «شراب ممزوج و عصیر انار خود را به تو می نوشانیدم» - ۸: ۲ب.
- ث. «نهال هایت بستان انارها / با میوه های نفیسه» - ۴: ۱۳آ:
۱. در مسرت مسیح از محبوبه اش، او [محبوبه] باغی محصور است که انواع گیاهان را با رنگ های مختلف به عنوان ابرازهای مختلف حیات درونی و با عطریات گوناگون به عنوان ابراز غنی حیات بالغ، می رویاند - آ. ۱۳-۱۴.
۲. این به زیبایی محبوبه نزد خداوند تبدیل می شود؛ محبوبه مسیح اکنون سرشار از حیات است، برای مسرت مسیح میوه هایی برای تغذیه و طراوت تولید کرده، عطرها شیرین می دهد، و رنگ های زیبا را به نمایش می گذارد.
۵. ما در ۲ پطرس ۱: ۳-۸ توسعه فضیلت های عالی را از طریق مسرت از طبیعت الهی داریم:
- آ. «همه چیزهایی را که برای حیات و دینداری [خدایمانندی] لازم است»، همان جوانب گوناگون حیات الهی هستند که نماد آنها غنای محصول سرزمین نیکو است - آ. ۳:

رئوس مطالب دوره آموزشی

۱. حیات در درون است و ما را قادر به زیستن می کند، و خدامانندی در بیرون است به عنوان ابراز بیرونی حیات درونی.
۲. حیات انرژی درونی است، قوت درونی برای بیرون آوردن خدامانندی بیرونی، که به جلال منتهی و منجر می شود.
- ب. ایمان را می توان بذر شامل تمام حیات، و عشق [را می توان] میوه در توسعه کامل خود، در نظر گرفت - آ.آ. ۳، ۸.
- پ. عاقبت، ما از بذر ایمان، از طریق ریشه های فضیلت و شناخت، تنه خویشنداری، و شاخه های بردباری و خدامانندی، تا شکوفه و میوه محبت برادرانه و محبت [عشق]، توسعه و بلوغ کامل در حیات را خواهیم داشت - آ.آ. ۵-۸.